

Johannes 18-19

HET LAM VAN GOD

<http://www.middletonbiblechurch.org/gospjohn/john.htm>

Indien niet anders vermeld komen alle Schriftaanhalingen uit de Herziene Statenvertaling (HSV)
Vertaling, plaatjes, bewerking en voetnoten door M.V. Update 23-11-2015 (versie zonder invulvragen)

Johannes de Doper wees ooit op Jezus Christus en zei: “Zie het **Lam** van God, dat de **zonde** van de wereld wegneemt!” (Johannes 1:29; zie 1:36). Het LAM was een offerdier (vergelijk Genesis 22:6-8; Exodus 12:3-7). Het onschuldige lam dat geofferd werd op het Joodse altaar was bedoeld als een beeld van het **VOLMAAKTE OFFER VAN CHRISTUS** (Hebreeën 10:4-14). Jezus Christus is **GODS OFFERLAM** – de Onschuldige die leed en stierf voor de zonde van de wereld. De God van **LIEFDE** (!) wilde Zijn eigen geliefde Zoon offeren (**GERECHTIGHEID!**) voor ons:

“Die zelfs Zijn eigen Zoon **niet** gespaard maar voor ons
allen **overgegeven heeft**”

(Romeinen 8:32).

“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn
eniggeboren Zoon **gegeven heeft**”

(Johannes 3:16).

Als we Johannes hoofdstukken 18-19 bestuderen worden we recht naar de voet van Golgotha's kruis gevoerd. Hier werd de Zoon des mensen “verhoogd” om te sterven (Johannes 3:14-15; 12:32-33). Hier kunnen we opkijken naar het LAM van God en Hem zien als de Plaatsvervanger van de zondige mens.

Schets van Johannes Hoofdstukken 18-19

1. De arrestatie van Christus (Johannes 18:1-14)
2. De verloochening van Christus (Johannes 18:15-18, 25-27)
3. De berechting van Christus (Johannes 18:19-24, 28-40)
4. De afwijzing van Christus (Johannes 19:1-15)
5. De kruisiging van Christus (Johannes 19:16-37)
6. De begrafenis van Christus (Johannes 19:38-42)

1. DE ARRESTATIE VAN CHRISTUS

In Johannes 18:1 leren we dat nadat Jezus bad (zie Johannes 17) Hij Zijn discipelen naar een bepaalde hof leidde (de hof van Gethsemane). Jezus ging daar bidden, en wat wilde Hij dat Zijn discipelen zouden doen (zie Mattheüs 26:36, 39, 41, 42, 44)? “**Waak en bid**”. Judas, de verrader, wist waar Hij Jezus kon vinden (Johannes 18:2).

In Johannes 18:3 hebben we een beschrijving van de groep die Jezus kwam arresteren. Het woord “afdeling” is een militaire term die verwijst naar een Romeinse “cohort”, dat op volle sterkte bestond uit 1/10 van **een legioen**. Een legioen op volle sterkte zou 6000 soldaten bevatten en een cohort bevatte op volle sterkte dus 600 soldaten. Vermits Jeruzalem vol met mensen was tijdens de tijd van het Pascha, hadden de Romeinen talloze soldaten bij de hand om elke mogelijke opstand te stoppen. De Joodse leiders waren dus in staat om de diensten te verkrijgen van een Romeins cohort om Christus te arresteren. Of er nu echt 600 soldaten present waren is niet zeker, maar het moet beslist een groot aantal geweest zijn. Mattheüs zegt: “Judas, een van de twaalf, kwam er aan en met hem een **grote menigte**” (Mattheüs 26:47). Ze waren dus met veel meer dan nodig was om een kleine groep discipelen de baas te zijn.

Ook de Joodse leiders hadden hun dienaren (Johannes 18:3). Deze “dienaars van de overpriesters en Farizeeën” konden beschreven worden als de “**tempelpolitie**” (vergelijk Lukas 22:52). Deze groep kwam **gewapend** (Johannes 18:3). De gecombineerde kracht van de Joden en Romeinen werd aangewend tegen één ongewapende Man en Zijn elf discipelen! De kinderen van de duisternis droegen lampen en fakkels (Johannes 18:3) opdat zij “het Licht der wereld” zouden kunnen grijpen (Johannes 8:12). Wat voor wapens brachten zij mee (Markus 14:43)? “Zwaarden en stokken”!

Jezus was niet verrast door wat er gebeurde, want “Hij wist alles wat over Hem komen zou” (Johannes 18:4). Spoedig zou er iets gebeuren dat degenen die Jezus kwamen arresteren werkelijk zou verrassen. Lees Johannes 18:4-6 zorgvuldig. Jezus identificeerde Zich met de woorden “**IK BEN**” (het woord “het” staat niet in de originele Griekse tekst). Jezus identificeerde Zichzelf met de Grote IK BEN (vergelijk Exodus 3:14; Johannes 4:26; 6:20; 8:24, 28, 58) en dus GOD Zelf! Wat gebeurde er met de grote bende militairen en politie toen Jezus Zich identificeerde op deze manier (Johannes 18:6)? “Toen Hij dan tegen hen zei: Ik ben het, deinsden zij terug en **vielen op de grond**”.

Viel ook Judas neer met hen (Johannes 18:5-6)? Judas stond ook bij hen en dus zal hij ook met hen gevallen zijn. Iedereen kon nu zien aan welke kant Judas stond! Hij stond aan de kant van de **VII-ANDEN** van de Heer en lag nu samen met hen op de grond! Het moet nogal een zicht geweest zijn om honderden getrainde soldaten en een bende Joodse politiemannen **OP DE GROND** te zien, en elf discipelen en één ongewapende Jezus als enigen die nog rechtstonden! Dit alles gebeurde gewoon omdat Jezus **twee woorden** zei: “**IK BEN!**”

Toen deze bende recht kroop op hun voeten, was het alsof Jezus zei: “Mannen, Ik geef u permissie om Mij te arresteren, maar voordat u dat doet wil Ik u eraan herinneren Wie u de toelating geeft!” De Zoon van God was Meester over de hele situatie!

Het oor van Malchus

Volgens Johannes 18:10-11, spoedde Petrus zich om de Heer te bevrijden, en met grote ijver en weinig inzicht sloeg hij het rechteroor af van een man die Malchus heette. Wat deed Jezus volgens Lukas, de arts, aan deze situatie (Lukas 22:51)? “Hij raakte zijn oor aan en genas hem”. Zij die Jezus arresteerden waren getuige van twee wonderen:

- 1) Jezus sprak twee woorden (Grieks: EGO EIMI) en iedereen viel neer (Johannes 18:6)!
- 2) Jezus genas op bovennatuurlijke wijze het oor van Malchus (Lukas 22:51).

Het leger dat Jezus arresteerde had geen excuus voor hun misdaad. Zij zouden nooit kunnen zeggen: “Wij hadden geen reden om te geloven dat Hij de Zoon van God was”.

Jezus had Petrus’ hulp niet nodig (Mattheüs 26:53). Hij kon zijn Vader bidden dat Hij “meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking stellen” (denk eraan: een legioen op volle sterkte was

6000 man; twaalf legioenen engelen is gelijk aan 72.000 engelen)! Ongeveer 53 dagen later, trok Petrus andermaal een zwaard en gebruikte dit tegen de vijanden van Christus, en deze keer was hij succesvol! Deze keer deed zijn zwaard veel meer dan een oor afslaan, het drong diep door in de harten van duizenden mensen. We lezen erover in Handelingen 2:14, 36, **37**, 38, 41. In Handelingen 2:37 staat dat zij “diep in het hart geraakt” werden. Het zwaard dat Petrus ditmaal gebruikte is beschreven in Hebreëen 4:12. God wil dat wij ditzelfde “zwaard van de Geest, dat is Gods Woord” gebruiken (Efeziërs 6:11, **17**).

De Joden en de Romeinse soldaten arresteerden dan Jezus (Johannes 18:12): “De Joden namen Jezus gevangen en boeiden Hem”. Maar was dat een prestatie van hen? We moeten ons herinneren wat Jezus onderwees in Johannes 10:11, 17, 18. Zij arresteerden Jezus enkel omdat Jezus hen liet begaan. Jezus gaf Zijn leven gewillig en vrijwillig, en daardoor waren zij in staat Hem te arresteren. Anders zou het voor hen onmogelijk geweest zijn (vergelijk Johannes 7:30; 8:20; enz.). Wat was het dat maakte dat de Heer Zichzelf overgaf (Galaten 2:20; Efeziërs 5:2, 25)? Paulus zei: “Die **mij heeft liefgehad** en Zichzelf **voor mij heeft overgegeven**”. Niet MENSEN deden Jezus naar het kruis gaan. Het was LIEFDE die maakte dat Hij ging! Christus was zo gewillig om zondige mensen te redden! Hoe gewillig bent u om gered te worden? (Vergelijk de tragische woorden van Johannes 5:40: “En toch wilt u niet tot Mij komen opdat u leven hebt”).

Toen Petrus bij Jezus was in Gethsemane, hieuw hij moedig het oor af van Malchus. Spoedig echter zou deze sterke en moedige Petrus een lafaard worden. De Petrus die eens zei dat hij de Heer zou volgen zelfs tot de dood (Johannes 13:37) stond op het punt de Heer driemaal te verloochenen (Johannes 13:38)!

2. DE VERLOOCHENING VAN CHRISTUS

De “andere discipel” in Johannes 18:15-16 was waarschijnlijk Johannes, hij die het Evangelie schreef dat wij nu bestuderen. Nadat Jezus was gearresteerd, vluchtten alle discipelen (Mattheüs 26:56), maar Petrus en Johannes kwamen terug. Johannes had bepaalde connecties met de hogepriester (Johannes 18:15), en daarom werden hij en Petrus toegelaten het domein van het paleis binnen te gaan (Johannes 18:16).

Petrus dacht dat hij sterk was (Johannes 13:37) maar hij zou spoedig leren hoe zwak hij in feite was. Petrus’ eerste verloochening wordt gevonden in Johannes 18:17. De vraag van de vrouw was: “Bent ook u niet een van de discipelen van deze Mens?” Petrus sprak daarop niet de waarheid; hij LOOG niet enkel, hij VERLOOCHENDE!

Petrus verloochende zijn Heer. Met zijn antwoord zei hij eigenlijk: “Ik heb geen enkele connectie met Jezus Christus”. Petrus was op dat punt van zijn leven beschaamd om als een discipel van Jezus gekend te zijn (Johannes 18:17). Bent u beschaamd voor uw Redder? Als iemand zou zeggen “bent u niet een van die bijbelgelovige christenen?” hoe zou u dan antwoorden?

De tweede verloochening vinden we in Johannes 18:25. Men zei tot Petrus: “Bent ook u niet een van Zijn discipelen?” Toen loog en verloochende Petrus andermaal.

De derde en laatste verloochening wordt beschreven in Johannes 18:26. De man die deze finale vraag stelde was familie van Malchus (vergelijk Johannes 18:10). Deze man was ook in de hof bij

de arrestatie en had gezien dat Petrus Malchus' oor afhieuw. Hij was bijna zeker dat het Petrus was. Bijna zeker maar niet helemaal. Hoe beantwoordde Petrus deze vraag? Petrus had moeten zeggen: "Ja, ik moet de waarheid vertellen. Ik ben de man die u zag in de hof met Jezus. Ik ben de man die het oor afsloeg van uw familielid". Is het dit wat Petrus zei? "Petrus dan **ontkende** het opnieuw. En meteen kraaide de haan" (Johannes 18:27). De voorzegging van Jezus in Johannes 13:38 kwam uit.

Lees Mattheüs 10:32-33. Welk vers beschrijft wat Petrus deed? Vers 33. Welk vers beschrijft wat God wil dat wij doen? Vers 32. Net zoals een label op een inmaakpot de inhoud ervan beschrijft, zo moet elke gelovige zijn Heer en Redder duidelijk belijden, zonder beschaamd te zijn (Romeinen 10:9-11). Wij zouden in staat moeten zijn te zeggen wat Paulus eens zei: "Want ik schaam mij **niet** voor het Evangelie van Christus" (Romeinen 1:16). Petrus was beschaamd voor zijn Heer. Maar Petrus had later diep berouw over wat hij gedaan had (Lukas 22:59-62). Petrus was diep in zonde gevallen, maar hij herstelde ook! Zo'n 53 dagen later **beleed** Petrus **Christus** moedig en krachtig tegenover duizenden Joden (zie Handelingen 2:14, 22-24, 29, 36, 41). Hij was niet meer beschaamd voor Jezus en hij wilde zelfs **sterven** voor zijn Heer, en dit is precies wat ook gebeurde (vergelijk Johannes 21:17-19). Er is een groot verschil tussen Petrus en Judas. Beiden faalden tegen de Heer – Judas verraadde Hem en Petrus verloochende Hem. Petrus kreeg berouw en herstelde, maar Judas deed dat nooit.

3. DE BERECHTING VAN CHRISTUS

De Schrift vertelt ons dat onmiddellijk na Zijn arrestatie, Jezus eerst voor **Annas** geleid werd (Johannes 18:13), voor een inleidend onderzoek. Wie was deze belangrijke persoon?

Annas was misschien wel de machtigste en invloedrijkste man in Jeruzalem. Hij diende als de hogepriester van 7-15 nC. Na zijn ontslag in 15 nC. bleef hij zijn titel behouden (zie Lukas 3:2; Johannes 18:19, 22; en Handelingen 4:6, waar hij de "hogepriester" genoemd wordt alhoewel hij niet de actuele hogepriester was). Annas was de schoonvader van **Kajafas** (Johannes 18:13); dit is de man waarover we leerden in Johannes 11:49-52. Annas had een grote invloed op de priesterklasse. In feite dienden vijf van zijn zonen, zowel als zijn schoonzoon Kajafas als zijn kleinzoon Matthias allen als hogepriester. In de tijd van de berechting van Jezus was Annas een man op hoge leeftijd. Hij had groot aanzien bij het volk en was altijd de te consulteren man. Daarom zijn we niet verrast te leren dat Jezus **eerst** naar Annas werd geleid (Johannes 18:13).

Er waren twee dingen waarover Annas Jezus ondervroeg: 1. Zijn discipelen, en 2. Zijn onderricht (Johannes 18:19).

Door zijn vragen insinueerde Annas dat Jezus rond Zich een groep volgelingen (Zijn discipelen) verzamelde met de mogelijke intentie van politieke opstand en revolte tegen Rome. Hij wilde dat Jezus iets zei (Zijn leer) waaruit zou blijken dat Hij het Romeinse bestuur wilde omverwerpen. Hij wist dat de Romeinen maar wat graag bereid waren elkeen uit te roeien die nog maar beschuldigd werd van opruiing of verraad. Kortom, Hij wilde dat Jezus iets zei waardoor Hij Zichzelf zou beschuldigen.

Merk het meesterlijke antwoord van onze Heer op in Johannes 18:20-21. Het was alsof Jezus zei: "Ik weiger te getuigen tegen mezelf, en Ik vraag dat u eerlijke getuigen aanvoert zoals de wet eist". Volgend op Zijn faire verzoek kreeg Jezus een onfaire behandeling van de hand van een Joodse dienaar "die Jezus een **slag** in het **gezicht**" gaf (Johannes 18:22). Dit was de eerste van vele zulke slagen in het gelaat die Jezus zou ontvangen in de komende uren. Denkt u dat de dienaar in staat was Jezus' vraag te beantwoorden in Johannes 18:23?

Op weg naar het kruis was Jezus bereid fysiek geslagen te worden. Hij wilde ook u redden. Hoe bereidwillig bent u dan om ook gered te worden?

Na Zijn bezoek aan Annas werd Jezus naar **Kajafas** geleid (Johannes 18:24). Deze man was de actuele hogepriester (Johannes 11:49; 18:13). Wat hun karakter en haat tegen Jezus betreft geleken Kajafas en Annas erg op elkaar. Om te leren over Jezus' berechting voor Kajafas moeten we naar andere evangeliën gaan (bijvoorbeeld, zie Markus 14:53-65).

Jezus voor Pilatus

De Joden bonden Jezus en leidden Hem naar de Romeinse gouverneur wiens naam Pilatus was (Johannes 18:28-29). De Joden wilden dat Jezus ter dood gebracht zou worden maar waren daar niet toe in staat. In Johannes 18:31 leren we dat enkel Rome het gezag had om een persoon ter dood te brengen. Als de Joden Christus op hun wijze zouden gedood hebben dan zou dat waarschijnlijk door steniging geweest zijn (vergelijk Johannes 8:59 en 10:31). De Romeinse methode van terechtstellen was kruisiging. Dus wist Jezus exact waar Hij over sprak toen Hij het had over zijn “verhooring” (Johannes 12:32-33 en zie Johannes 18:32).

In Johannes 18:28 leren we iets heel interessants over deze Joden die Christus wilden vermoorden. Het zegt: “En zij gingen het gerechtsgebouw niet in, opdat zij niet bezoedeld zouden worden” (Johannes 18:28). Deze mannen waren betrokken in de ergste misdaad in de menselijke geschiedenis, en toch waren zij er bezorgd over verontreinigd te worden in een heidens paleis (van Pilatus)! Deze Joden waren bezorgd over het inslikken van een kleine mug, maar gaven niet om het doorzwelgen van een grote kameel (vergelijk Mattheüs 23:23-24). Zij realiseerden zich niet dat zij alreeds verontreinigd waren tot aan de limiet!

Pilatus stelde Jezus een eenvoudige vraag: “Bent U de **Koning** van de Joden?” (Johannes 18:33). Jezus gaf een duidelijk antwoord op deze vraag. In Johannes 18:36 zei Jezus drie keer: “Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld”! Als een persoon een koninkrijk heeft dan moet hij een **koning** zijn! Jezus gaf in Johannes 18:37 toe dat Hij een Koning was. Jezus legde ook uit dat Zijn onderdanen geen militanten waren die tegen de Joden of tegen Rome wilden strijden (Johannes 18:36). Zo’n Koning was geen bedreiging voor Pilatus of voor de Romeinen, en dus annonceerde Pilatus zijn verdict van “NIET SCHULDIG”: “Ik vind geen **schuld** in Hem” (Johannes 18:38). De Joden echter zouden pas tevreden zijn als zij Christus aan het kruis konden zien hangen. Zij wilden dat de schuldige Barabbas bevrijd zou worden en dat de onschuldige Christus zou gekruisigd worden (Johannes 18:40). Barabbas was een “**misdadiger**” (Johannes 18:40) en in moderne termen zouden we spreken van een “terrorist” en een lid van het “Joodse bevrijdingsleger”. Eén van zijn terroristische handelingen resulteerde in **moord** (Markus 15:7 en Handelingen 3:14).

Lees hier over Barabbas (*bar*=zoon, *abba(s)*=vader): <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Barabbas.pdf>

Een andere vraag die Pilatus Jezus stelde staat in Johannes 18:38: “Wat is **waarheid**?” Pilatus stelde de juiste vraag aan de juiste Persoon! Maar Pilatus wachtte niet op Jezus’ antwoord (Johannes 18:38)¹.

4. DE FINALE AFWIJZING VAN CHRISTUS

Pilatus wist dat Jezus onschuldig was en wilde Hem vrijlaten. Zijn plan was Jezus zo erg te pijnigen dat de Joden medelijden zouden krijgen en Hem wilden bevrijd zien. Hij hoopte dat de Joden zouden zeggen: “Hij is genoeg gestraft. Hij kan nu vrijgelaten worden”. Daarom “nam Pilatus dan Jezus en geselde Hem” (Johannes 19:1). Geseling was een erg wrede vorm van martelen. Niets was erger dan de Romeinse geseling, uitgezonderd het kruis. Beschouw het volgende:

¹ Pilatus was een relativist; zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Relativisme.pdf>

“Zulk een geselen was een afschuwelijke foltering. De Romeinse gesel bestond uit een korte houten handgreep waarop verschillende riemen bevestigd waren, voorzien van stukjes lood of brons en met scherpe stukjes been. Deze riemen werden speciaal (niet altijd exclusief) op de rug van het slachtoffer geslagen, naakt en gebonden. Het lichaam werd daarbij soms opengereten en verscheurd, zodanig dat diepe aders en bloedvaten, en soms zelfs ingewanden en inwendige organen, bloot kwamen te liggen. Zo'n geseling, waarvan Romeinse burgers waren uitgesloten, resulteerde dikwijls in de dood van het slachtoffer” - William Hendriksen, *John*, p. 414.

Met de kleren afgetrokken moest het slachtoffer voorover buigen over een lage pilaar, terwijl een korte handgreep met verschillende lederen riemen met scherpe objecten werd gebruikt om de rug te verscheuren. De Romeinse wet voorzag in geen beperkingen in het aantal toegediende slagen. - D. Edmond Hiebert, *Mark*, p. 384.

Een gesel is een Romeins instrument voor ernstige lichamelijke pijniging ... zo afschuwelijk was de bestraffing dat het slachtoffer gewoonlijk in zwijm viel en niet zelden stierf. -*International Standard Bible Encyclopaedia*, Vol. IV, p. 2704 (“Scourge”).

Vergelijk Psalm 129:3: “Ploegers hebben op mijn rug geploegd, zij hebben lange voren getrokken”. Dat Jezus werd gezeseld kan een verklaring zijn waarom Hij niet in staat was Zijn kruis te dragen tot op Golgotha.

Geseling was niet de enige wrede behandeling die Jezus ontving (zie Johannes 19:2-3). Tegen die tijd was Zijn gelaat geslagen en gekneusd (vergelijk Jesaja 52:14 en 53:2). De meeste plaatjes van Christus aan het kruis tonen Zijn gezicht niet zoals het werkelijk was. Hebt u al eens het gelaat van een bokser gezien aan het eind van een zware nederlaag? Er zal een tijd komen dat de geweldenaars die Hem bewerkten zich zullen buigen voor de KONING (zie Filippenzen 2:9-11). Op die dag zal dat niet voor hun plezier zijn!

Nadat dit alles gebeurd was bracht Pilatus Jezus naar voor om Hem aan de menigte te tonen, en hij zei: “Zie, de Mens!” (Johannes 19:5; Latijn: ECCE HOMO!; Grieks: HO ANTHROPOS!). Toen de Joden de geslagen en gestompte Messias zagen, hadden zij toen medelijden met Hem? Vonden zij dat Hij genoeg gestraft was (Johannes 19:6)? Nee, ze zouden pas tevreden zijn wanneer zij **Hem aan het kruis** zouden zien hangen. Zij wilden BLOED zien!

Welke misdaad had Jezus gedaan? Volgens de Joden was Zijn grote misdaad: “Hij heeft Zichzelf **Gods Zoon** gemaakt” (Johannes 19:7). Hij beweerde Gods Zoon te zijn en de Joden beschouwden dit als godslastering! Zij wisten dat Hij daarmee “Zichzelf aan **God** gelijk maakte” (Johannes 5:18). Als Jezus gewoon een mens was geweest, dan zouden Zijn beweringen inderdaad godslastering geweest zijn en was Hij de dood waardig (zie Leviticus 24:16). Maar Jezus was echter alles wat Hij beweerde te zijn. Hij was de Zoon van God en de Koning van Israël!

“Toen Pilatus dan deze woorden hoorde, werd hij nog meer **bevreesd**” (Johannes 19:8) en begon zich te realiseren dat Jezus geen gewone mens was. Toen Pilatus Jezus vertelde hoeveel macht en gezag hij had (Johannes 19:10) herinnerde Jezus hem eraan dat hij helemaal **geen** enkele macht zou hebben als God die niet aan hem had gegeven (Johannes 19:11). Pilatus zou nooit gouverneur geworden zijn zonder Gods toestemming (zie Romeinen 13:1). God is Degene die heersers doet komen en gaan (Daniël 2:21; 4:17, 25, 32). Pilatus' zonde was groot. Hij werd onder druk gezet door de Joodse leiders en door het geroep van de menigte om te doen wat hij wist dat het verkeerd was. **Volgens Jezus was de zonde van de Joodse leiders echter nog groter dan de zonde van Pilatus** (Johannes 19:11). Trachtte Pilatus Jezus los te laten (Johannes 19:12)? Ja, hij probeerde opnieuw en opnieuw maar slaagde er niet in.

Uiteindelijk gaf Pilatus de Joden nog één gelegenheid. Hij bracht Jezus naar voor en zei tot de Joden: “Zie, **uw Koning!**” (Johannes 19:14). De verschrikkelijke afwijzing van Jezus Christus door de Joden wordt gezien in de drie dingen die zij riepen (Johannes 19:15):

1. “**Weg met Hem, weg met Hem!**” Zij wilden Hem voor eens en altijd kwijt!
2. “**Kruisig Hem!**” Zij wilden Hem ter de dood folteren zoals dat enkel voor de ergste criminelen bestemd was (vergelijk Filippenzen 2:8).
3. “Wij hebben geen **koning** dan de **keizer**”. De Joden haatten Caesar en de Romeinse heerschappij, maar zij haatten hun Messias zelfs nog meer. De roep van zondige mensen is altijd deze geweest: “**Wij willen niet dat God ons bestuurt. Wij willen God vertellen wat te doen. Wij willen zelf bepalen wat we doen**”. De mens heeft getracht zijn eigen koning te zijn en is geëindigd als een SLAAF. Enkel zij die God hun Koning laten zijn, zijn waarlijk VRIJ (Johannes 8:31-36).

Deze Joden vervulden de woorden van Johannes 1:11: “Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”.

5. DE KRUISIGING VAN CHRISTUS

Pilatus gaf uiteindelijk de Joden wat ze wilden (Johannes 19:16). De plaats van de kruisiging werd “**Schedelplaats**” genoemd (Johannes 19:17; Lukas 23:33; Grieks: *kranion* = schedel) en in het Hebreeuws “**Golgotha**”. Op die dag werden samen met Christus nog twee criminelen gekruisigd (Johannes 19:18).

Wanneer misdadigers gekruisigd werden bracht men de beschuldiging dikwijls aan boven hun hoofd. Bijvoorbeeld, wanneer een man moedwillig iemand vermoord had, zou daar een bordje aangebracht worden met de tekst: “DIT IS EEN MOORDENAAR”. Welke beschuldiging werd aangebracht boven het hoofd van Jezus (Johannes 19:19)? “JEZUS DE NAZARENER, DE KONING VAN DE JODEN”. In hoeveel talen was dit geschreven (Johannes 19:20)? “Het was geschreven in het Hebreeuws, in het Grieks en in het Latijn” (Noot: de lokale taal in Israël was **Hebreeuws**; de gewone taal van de Romeinen was **Grieks**, en de officiële of ambtelijke taal was **Latijn** omdat de Romeinen over het gebied heersten). Wat was de grote misdaad waar Jezus van beschuldigd werd? **Hij was de Koning van de Joden!** Waren de Joden daar gelukkig mee (Johannes 19:21)? Nee, maar Pilatus veranderde het opschrift niet voor hen (Johannes 19:22). Pilatus had een grote nederlaag geleden (door niet in staat te zijn Jezus los te laten) maar nu was hij in staat een kleine overwinning te behalen. We kunnen ook de hand van God zien in deze geschreven aanklacht. Het was niet enkel zo dat Jezus **beweerde** de Koning te zijn, **HIJ WAS DE KONING!**

JEZUS DE NAZARENER DE KONING DER JODEN Reconstructie van het opschrift boven Jezus' kruis		
Latijn:	INRI	Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum
Grieks:	INBI	Iêsous Nazóraiós Basileus Ioudaión
Hebreeuws:	JHWH	Jesjoea Hanozri Wumelech Hajehudim

Het Hebreeuws kent geen klinkers en bovendien was het destijds de gewoonte dat schriftgeleerden in een zin op de eerste letters letten. Zij die Jezus aan het kruis zagen hangen zouden versteld gestaan hebben van wat ze toen zagen: **JHWH**, de naam van God, die de Joden zelfs niet uitspraken omdat die zo heilig was.

De Romeinse soldaten deden iets wat God had gezegd lang voordat het zou gebeuren (zie Johannes 19:23-24). Ongeveer 1000 jaar eerder schreef David de woorden van Psalm 22:19: “Zij verdelen mijn kleding onder elkaar en werpen het lot om mijn gewaad”. Deze Romeinse soldaten wisten niets van deze profetie en toch vervulden zij die volmaakt! God kent het einde vanaf het begin (Jesaja 46:10). Zie ook de andere verzen in Psalm 22 die doen denken aan de kruisiging. Denk eraan, deze Psalm werd geschreven honderden jaren voordat er zoiets bestond als een **Romeinse kruisiging!**

De overwinningskreet

Jezus hing ongeveer zes uur aan het kruis. Aan het eind van die tijd vroeg Hij iets te drinken door te zeggen: “Ik heb **dorst**” (Johannes 19:28-29). Opnieuw werd de Schrift vervuld (zie Psalm 69:22). Mogelijk was het zo dat Jezus deze drank wilde om Zijn droge mond te bevochtigen opdat Hij daarna iets LUID en DUIDELIJK wilde zeggen opdat iedereen het zou horen. Direct nadat Hij deze drank² ontving riep Hij: “Het is **volbracht!**” (Johannes 19:30). We lezen in Mattheüs 27:50 dat Jezus deze woorden sprak met een **luide** stem. “Het is volbracht! Het is gedaan! Ik heb het werk volbracht dat de Vader Mij te doen gaf!” (vergelijk Johannes 17:4).

Onze Redder volbracht alles wat noodzakelijk was voor onze redding. Zijn missie was volbracht (vergelijk Lukas 19:10; Johannes 3:17; 1 Timotheüs 1:15)! Het boek Hebreëen verklaart het belang van het volbrachte werk van Christus (zie Hebreëen 1:3; 9:24-28 en 10:10-14 en bemerk het woord “eens”). Heeft uw hart “AMEN” gezegd op het volbrachte werk van Jezus Christus aan het kruis?

De dood van Christus

Kruisiging is een verschrikkelijke vorm van terechtstellen. De dood door een elektrische stoel, een vuurpeloton of een guillotine is relatief snel en pijnloos. Het lijden aan een kruis leek eindeloos. Maar als we enkel het fysieke aspect zien van de kruisiging, dan hebben we iets gemist. Wat beangstigde Jezus het meest voordat Hij naar het kruis ging (Markus 14:36 en Johannes 18:11)?

- Niet de nagels die Zijn handen en voeten zouden doorboren.
- Niet de speer die in Zijn zijde zou gestoken worden.
- Niet de folterende pijn van zes uur aan een kruis te moeten hangen.
- Niet de verschrikkelijke dorst en de dreigende verstikking.
- Maar **de beker die de Vader Hem te drinken zou geven.**

Wat was volgens Christus' eigen woorden in Mattheüs 27:46, het verschrikkelijkste deel van de kruisigingervaring (Mattheüs 27:46)?

- Niet aan het kruis genageld worden door de Romeinen.
- Niet bespot en uitgescheld worden door de ongelovige Joden.
- Niet de pijn van Zijn eigen gewicht dat neerkwam op de nagels.
- Maar **verlaten te zijn door de Almachtige God.**

Jezus Christus LEED VOOR DE ZONDEN (1 Petrus 3:18). Het echte lijden aan het kruis kwam op Christus niet door wat de Romeinse soldaten met Hem deden, maar door wat God aan Hem deed, **wegens uw en mijn zonden!** Lees Jesaja hoofdstuk 53 en zie de dingen op die God deed aan de Heer Jezus:

- Vers 4: “Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen”.
Vers 6: “De HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen”.
Vers 10: “Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen”.

Gods toorn en oordeel kwamen neer op de Redder en Hij stierf in onze plaats. Wij zijn degenen die God had moeten straffen. Onze volmaakte Plaatsvervanger betaalde de verschrikkelijke straf op de zonde in onze plaats. Dit is de echte betekenis van de dood van Christus: “DAT CHRISTUS GESTORVEN IS VOOR ONZE ZONDEN” (1 Korinthiërs 15:3).

Was Jezus echt dood?

Er zijn mensen die niet geloven dat Jezus werkelijk stierf aan het kruis. Sommigen zeggen dat Hij bewusteloos was en enkel dood leek (iedereen bij de neus genomen), maar dat Hij later bij bewustzijn kwam en dat de mensen dachten dat Hij uit de doden was opgestaan (opnieuw iedereen bij de neus genomen). Stierf Jezus werkelijk of *dachten* de mensen alleen maar dat Hij dood was? Het antwoord wordt gevonden in Johannes hoofdstuk 19.

De dag na de kruisiging was een bijzondere hoogdag en de Joden wilden niet dat iemand aan het kruis bleef hangen op die dag (Johannes 19:31). Soms duurde het wel enkele dagen eer een veroor-

² Zie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/edik-met-gal.pdf>

deelde op zijn kruis stierf. Van sommige slachtoffers is geweten dat zij meer dan een week overleefden aan een kruis! Sterven aan een kruis was zeker niet de snelste methode.

Het “breken van de benen” (Johannes 19:31-32) was een procedure om de dood te versnellen. Zonder dat de benen steun gaven zou het lichaam neerzakken en de spanning in de borst en de spieren werd te groot en men zou snel verstikken. Als deze procedure niet was toegepast zouden de twee misdadigers naast Jezus nog een dag of misschien nog langer geleefd hebben. Eén van deze boosdoeners had VANDAAG een afspraak met Christus in het paradijs (zie Lukas 23:43) en door zijn benen te breken hielpen de soldaten hem aan die plaats, waar hij nooit meer zou lijden. Het lot van de andere misdadiger was niet zo fortuinlijk want hij was niet gered. Hij ging over naar een eeuwigheid van lijden, voor altijd afgescheiden van de Christus die hem had willen redden.

Toen de soldaten bij het centrale kruis kwamen ontdekten zij dat Jezus was **gestorven**, en daarom braken zij Zijn benen niet (Johannes 19:33). Pilatus was verrast te horen dat Jezus al dood was na zes uren (Markus 15:44). Als er enige twijfel over zou kunnen bestaan of Jezus werkelijk dood was, dan sluit Johannes 19:34 de kwestie helemaal! Wat deed een van de soldaten? “Een van de soldaten stak met een speer in Zijn zij en meteen kwam er bloed en water uit”. Uiteraard was Jezus al dood wanneer dit gebeurde (vers 33), maar wat deze soldaat deed sluit de kwestie helemaal. Niemand kan een speerwonde overleven zoals Christus die kreeg. Zij die zeggen dat Jezus nooit echt stierf zijn gewoon blind voor de gebeurtenissen. (Noot: Vergelijk 1 Samuël 17:49-51. Goliath was reeds dood toen David zijn hoofd afhieuw, maar David deed dit opdat iedereen het ontegensprekelijke bewijs zou zien dat de grote Goliath werkelijk dood was).

De man die het Evangelie naar Johannes schreef was op de scene van de kruisiging aanwezig en zag al deze dingen die plaatsvonden (Johannes 19:25-27 en 19:35). Johannes getuigde van al deze dingen en zei: “En die het **gezien** heeft, die getuigt ervan, en zijn getuigenis is **waar**, en hij weet dat hij de waarheid spreekt” (Johannes 19:35). Johannes was geen fantasieschrijver maar schreef als ooggetuige alles nauwkeurig op “opdat ook u **gelooft**” (Johannes 19:35).

6. DE BEGRAFENIS VAN CHRISTUS

De begrafenis van Christus (Johannes 19:38-42) bewijst ook dat Jezus echt dood was. Mensen begraven geen levenden.

De namen worden opgegeven van twee mannen die een belangrijk aandeel hadden in het geven van een fatsoenlijke begrafenis aan Jezus (Johannes 19:38, 39). Wij ontmoetten Nicodemus aanvaardbaar in Johannes hoofdstuk 3.

De meeste gekruisigde slachtoffers kregen niet eens een fatsoenlijke begrafenis. Hun lichamen werden soms op een afvalplaats gedumpt buiten de stad Jeruzalem (GEHENNA genaamd). Pilatus gaf Jozef echter permissie om Jezus te begraven.

* * * * *

Jezus Christus is alles wat een verloren zondaar nodig heeft. Met Christus zal hij leven, en zonder Christus zal hij vergaan (Johannes 3:16). Christus is de enige hoop van de mens. De zondaar kan zelf niets doen wat hem zal redden (Titus 3:5; Efeziërs 2:8-9). Hij moet gewoon geloven dat Jezus Christus stierf om hem te redden, Hem vragen om zijn Heer en Redder te zijn, en Jezus al het reddingswerk laten doen voor zijn ziel.

HEBT U DIT GEDAAN?

RUST U OP HET VOLBRACHTE WERK VAN DE HEER JEZUS CHRISTUS?

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm